

dne 7. 12. 2016

-ALCH-

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 5. 12. 2016
podpis: M. Chovanec

MVCRP016FKRC

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0823 r

V Praze dne 5. 12. 2016
Č. j.: MV-139411-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
i, nar. [redacted] ěta Tinh - Vietnam, státní občan Vietnamu, trvale bytem [redacted], (dále také „žadatel“), zastoupený [redacted]
ivokátem se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, (dále také „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 8. 8. 2016, č. j.: VS-3763/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

Odůvodnění

I.

Žadatel prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje požádal o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatel je státním občanem Vietnamu. Na území České republiky se fakticky zdržuje od roku 2002, trvalý pobyt má povolen ke dni 29. 7. 2002, jak vyplývá ze stanoviska odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 10. 12. 2014, jež je založeno ve spise pod položkou č. 19.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 7. 11. 2014, (ve spise založeno pod položkou č. 17), přerušilo správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně žadatele vyzvalo, aby v této lhůtě předložil listiny, které v usnesení výslovně uvedlo. Žadateli bylo sděleno, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra

v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl dále poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání, a o možnosti zastavení správního řízení o žádosti, a to v případě, že požadované listiny nepředloží. Žadatel dopisem ze dne 27. 1. 2015 zaslal některé požadované listiny a souběžně samostatným dopisem stejného data požádal o prodloužení lhůty k zajištění zbývajících. K požadovaným daňovým přiznáním za rok 2011 a 2012 uvedl, že je nemožno doložit, protože příjmy neměl a ekonomicky ho zabezpečovali příbuzní (dopisy založeny ve spise pod položkou č. 20 a č. 21). Řízení o žádosti Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 1. 6. 2015 opětovně přerušilo na dobu 30 dnů a vyzvalo žadatele o doplnění žádosti o listiny, které v něm specifikovalo (založeno ve spise pod položkou č. 29). Současně žadatele informovalo o skutečnosti, že nespĺňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, neboť z předloženého vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění je patrné, že ke dni 9. 12. 2013 měl nedoplatek na předmětném pojistném ve výši 20 112 Kč a s tím související penále ve výši 2 948 Kč. Žadatel se měl k této skutečnosti písemně vyjádřit, učinil tak v dopise ze dne 25. 6. 2015, ve kterém uvedl, že tato částka uhrazena nebyla, protože zapomněl, chybu si uvědomil a poté vše napravil. Současně Ministerstvu vnitra předložil požadované doklady.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, neboť v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti porušil povinnosti vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žadatel zařazený v kategorii osob bez zdanitelných příjmů v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti, tj. v období od 19. 2. 2011 až 19. 2. 2014, opakovaně a ve vysokých částkách nehradil zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále také „pojistné“). Z vyúčtování pojistného z období od 26. 11. 2011 do 30. 6. 2015, založeno ve spise pod položkou č. 38, vyplývá, že žadatel měl ke dni 26. 11. 2011 vykázán dluh na pojistném ve výši 13 760 Kč, který snížil dne 28. 11. 2011 úhradou částky 10 000 Kč, poté opět nehradil pojistné, a to za období 11/2011 a 12/2011, čímž mu ke dni 9. 1. 2012 vznikl dluh ve výši 5 920 Kč. Dne 30. 1. 2012 žadatel uhradil na pojistném částku ve výši 10 920 Kč, avšak za 5/2012 uhradil pojistné částečně a od 6/2012 do 11/2013 pojistné nehradil, tudíž ke dni 1. 1. 2014 mu vznikl dluh ve výši 20 112 Kč. Další dluh na pojistném byl vykázán za 1/2014 ve výši 1 148 Kč, který žadatel uhradil teprve dne 17. 12. 2014. Všeobecná zdravotní

pojišťovna mu vyměřila penále, a to za rok 2011 ve výši 90,64 Kč, za rok 2012 ve výši 444,76 Kč, za rok 2013 ve výši 2 503,21 Kč a za rok 2014 ve výši 238,28 Kč.

Ministerstvo vnitra žadateli předmětnou podmínku ve smyslu ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, neprominulo, neboť vzalo do úvahy, že žadatel připustil, aby mu nedoplatky na pojistném vznikaly průběžně, a zohlednilo také princip solidarity, na kterém je založen současný systém veřejného zdravotního pojištění, což předpokládá průběžnou úhradu pojistného, aby nebyla ohrožena jeho funkčnost.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatel nespĺňuje také podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, když neprokázal zdroj a výši příjmů za poslední 3 roky předcházející podání žádosti, tj. za rok 2011 a 2012, ačkoli k tomu byl Ministerstvem vnitra v dotčených usneseních o přerušení řízení opakovaně vyzván, aby splnění této podmínky prokázal. Žadatel předložil čestné prohlášení strýce [redacted] dne 12. 6. 2015, ve kterém strýc deklaruje, že svého synovce po celý rok 2011 a 2012 finančně podporoval. Uvedl, že v tomto období neměl žádný příjem. Čestné prohlášení je založeno ve spise pod položkou č. 31. Ministerstvo vnitra uvedlo, že nebyly předloženy žádné doklady, které by doložily toto tvrzení, proto nezbylo Ministerstvu vnitra než konstatovat, že ani tuto podmínku žadatel nespĺnil, respektive neprokázal její splnění, a tuto podmínku nelze prominout.

Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že žadatel nespĺnil podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 8 zákona o státním občanství České republiky, když nepředložil přes opakovanou výzvu, (v dotčených usneseních o přerušení řízení), přehled dávek státní sociální podpory a dávek pomoci v hmotné nouzi, poskytnutých žadateli za období posledních 3 let předcházejících dni podání žádosti, nebo potvrzení o tom, že mu žádné z těchto dávek v daném období vyplaceny nebyly. Nespĺnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 15 odst. 5 zákona o státním občanství České republiky nebylo Ministerstvem vnitra prominuto.

Ministerstvo vnitra posuzovalo také žadatelovu integraci do české společnosti. Konstatovalo, že žadatel není integrován z hlediska rodinného, neboť nemá vytvořeny hlubší vazby na české občany, rodiče jsou vietnamskými státními občany a o české státní občanství zatím nežádají. Podle názoru správního orgánu se žadatel neintegroval ani z hlediska pracovního, neboť v roce 2009 zanechal studia na střední škole a ve studiu nepokračuje a poté pomáhal v obchodě svému strýci, přičemž z této činnosti neměl žádné příjmy. Teprve od září 2013 je jediným jednatelem a společníkem v obchodní firmě S [redacted] Company, s.r.o., a od února 2014 jejím jediným zaměstnancem, přičemž firma měla v roce 2013 vykázán nulový zisk a v roce 2014 daňovou ztrátu ve výši 19 998 Kč, jak vyplynulo z přiznání k dani z příjmů právnických osob, založených ve spise pod položkami č. 32 a č. 33.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel nesplnil tři podmínky pro udělení českého státního občanství, nevyužilo liberačního ustanovení § 15 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky, pokud se týká podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 6 a odst. 8 zákona o státním občanství České republiky, a dále konstatovalo, že podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky nelze prominout. Žadatelově žádosti nevyhovělo:

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 8. 2016, č. j.: VS-3763/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce blanketní rozklad s tím, že jej odůvodní ve lhůtě do 10 dnů. Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 9. 9. 2016 vyzvalo žadatele prostřednictvím právního zástupce, aby tak učinil ve lhůtě nejpozději do 30. 9. 2016. V této lhůtě byl rozklad odůvodněn. K rozkladu byla přiložena plná moc právnímu zástupci ze dne 24. 8. 2016, potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 29. 8. 2016 o bezdlužnosti na pojistném, potvrzení Úřadu práce České republiky, ze dne 29. 8. 2016 o tom, že žadateli nebyly vyplaceny v období od 1. 1. 2011 do 31. 8. 2016 žádné dávky státní sociální podpory, pěstounské péče, OZP a insolvence oprávněné osobě.

Žadatel v rozkladu uvádí, že nebylo přihlédnuto ke konkrétním okolnostem případu, žadatelovu věku a jeho skutečné rodinné integraci do české společnosti, kdy správní orgán v napadeném rozhodnutí tvrdí, že žadatel nemá vytvořeny hlubší sociální vazby na české občany. K tomu žadatel uvádí, že na území České republiky pobývá cca 14 let, tj. od roku 2002, respektive od svých 11 let, navštěvoval zde základní školu, střední školu a v současné době zde i podniká. Upřesnil také, že sestra je českou státní občankou. Na základě těchto skutečností usuzuje, že je podstatně integrován do české společnosti.

K nedoplatkům na pojistném uvádí, že je nelze popřít, tyto však ke dni podání žádosti uhradil včetně vyměřeného penále. Nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že toto porušení povinností lze označit za závažné, kdy správní orgán tento závěr opírá především o odkaz na princip solidarity, na kterém je založen současný systém veřejného zdravotního pojištění a délku porušování povinností řádně a včas hradit předmětné pojistné. Tvrdí, že tento názor neobstojí skutečnosti, že z jednání žadatele je zjevná snaha hradit pojistné, i když opožděně, ale nikoli se mu vyhnout, z čehož nelze ani co do důsledků takového jednání na veřejný zájem považovat za závažné. Provinění omlouvá svojí mladickou nerozvážností, (mladý a nezkušený), nikoli zlým úmyslem a deklaruje, že byl za toto jednání dostatečně potrestán, a to tím, že byl penalizován Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Vzal si ponaučení, aby se podobných porušení nikdy více nedopustil. Vyslovil nesouhlas také s tím, jak se správní orgán vypořádal s možností dotčenou podmínku prominout. Žadatel totiž doložil, že se s dluhem na pojistném vypořádal, čímž nepochybně odstranil škodlivý

následek svého jednání a provinění nepokládá za tak závažné, aby mu nemohlo být nesplnění dotčené podmínky prominuto. Důvody, pro které správní orgán žádosti o prominutí předmětné podmínky nevyhověl, vidí jako formalistické a napadené rozhodnutí je tak ztíženo vadou nepřezkoumatelnosti, když nekoresponduje s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.

Žadatel v rozkladu namítá, že doložil veškeré doklady, když aktuálně k rozkladu doložil chybějící potvrzení o nedoplatcích na pojistném a potvrzení o tom, že nepobíral žádné dávky státní sociální podpory.

K potvrzení o zdrojích příjmů za poslední 3 roky předcházející podání žádosti žadatel odkázal na již předložené čestné prohlášení svého strýce, ve kterém strýc potvrdil, že jej podporoval finančně, respektive ho zajišťoval. Žadatel se domnívá, že by tuto skutečnost měl správní orgán akceptovat, neboť neexistuje žádná právní norma, která by takový stav zakazovala či jinak znevýhodňovala. Za takové situace podle žadatele nelze předpokládat doložení jakéhokoli dalšího dokladu z jeho strany, a jde-li o doklady, které sám doložit nemůže, a tyto jsou v dispozici jiné osoby, nelze s jejich nedoložením spojovat zamítnutí žádosti či zastavení řízení o ní.

V závěru rozkladu žadatel poukazuje na skutečnost, že mu pouhý rok formálně zabránil v získání českého státního občanství formou prohlášení. Je si vědom, že tato skutečnost sice nemá přímý vliv na posouzení předmětné žádosti, avšak velmi jasně naznačuje důvodnost žádosti a míru žadatelovy integrity do majoritní společnosti.

Napadené rozhodnutí označil za nezákonné a nepřezkoumatelné, proto navrhuje jeho zrušení a vrácení správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozkladu nevyhověl, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, neboť ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že žadatel nespĺňuje podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 a 7 zákona o státním občanství České republiky a neshledal rovněž důvody k prominutí podmínky (§ 14 odst. 6), podle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, a konstatoval, že podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 7 tohoto zákona nelze prominout.

Jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí a v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí vytykané porušení zvláštních právních předpisů žadatelem na

úseku veřejného zdravotního pojištění, zakládá nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. V souvislosti s posuzováním závažnosti žadatelova jednání v rámci hodnocení splnění předmětné podmínky ministr vnitra konstatuje, že ve shodě s ustálenou správní judikaturou, byť vydanou ještě za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, smyslem a účelem této podmínky, (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105), je vyloučit riziko, že uchazeč o udělení českého státního občanství bude porušovat právní předpisy i jako státní občan České republiky, přičemž jednání každého, kdo se uchází o udělení českého státního občanství, by mělo být transparentní a prosté všech pochybností, což v daném případě nelze konstatovat, neboť žadatel opakovaně a dlouhodobě v rozhodném období, tj. v posledních 3 letech předcházejících podání žádosti (v období od 19. 2. 2011 až 19. 2. 2014), nehradil řádně a včas zálohy na pojistné, a dlužné částky nebyly nezanedbatelné, jak je jednoznačně specifikováno v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí a v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a nicméně jak mu ukládá shora citovaný zákon č. 48/1997 Sb. a zákon č. 592/1992 Sb., za což byl také penalizován. V jednání žadatele a jeho přístupu k plnění dotčené povinnosti lze spatřovat laxnost a také určitou nezodpovědnost, když na výzvu Ministerstva vnitra, aby se vyjádřil ke skutečnosti, že ke dni 9. 12. 2013 měl nedoplatek na pojistném ve výši 20 112 Kč a s tím související penále ve výši 2 948 Kč, sám žadatel v dopise ze dne 25. 6. 2015 uvedl, že tato částka uhrazena nebyla, protože zapomněl, chybu si uvědomil a poté vše napravil. V této souvislosti a také jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění dotčené podmínky neobstojí ani žadatelova námitka mladistvé nerozvážnosti konstatované v rozkladu, a v neposlední řadě také v souvislosti s dosavadní soudní judikaturou, jak již bylo shora uvedeno. V průběhu dotčeného období dosahovaly nedoplatky na pojistném vysokých částek, jejichž konkrétní výše je uvedena ve vyúčtování pojistného za období od 26. 11. 2011 do 30. 6. 2015, jež je založeno ve spise pod položkou č. 38. Poslední dluh na pojistném žadatel uhradil teprve dnem 17. 12. 2014, tj. po podání žádosti (žádost podána u Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 19. 2. 2014, Ministerstvu vnitra doručena dne 19. 3. 2014). Ministr vnitra nemohl zohlednit jako důvod hodný zvláštního zřetele ani žadatelův dlouhodobý pobyt na území České republiky, respektive, že zde pobývá cca 14 let, tj. od roku 2002, kdy od svých 11 let, zde navštěvoval základní školu, střední školu a v současné době zde i podniká, a ani skutečnost, že sestra je českou státní občankou. Ministr vnitra konstatuje, že žadatel prokazatelně neplnil předmětnou povinnost na úseku veřejného zdravotního pojištění, přičemž plnění takových povinností je nezbytným a základním předpokladem, od kterého se odvíjí postupné začleňování cizince do české majoritní společnosti, což v případě žadatele nelze konstatovat.

Ministr vnitra stejně jako prvoinstanční správní orgán nemůže odhlédnout ani od principu solidarity, na kterém je založen současný systém veřejného zdravotního pojištění a od délky a rozsahu porušování povinnosti řádně a včas hradit předmětné

pojistné. Řádná a včasná úhrada pojistného je totiž v příčinné souvislosti se zabezpečením jeho bezproblémového fungování. Jakékoli porušení této přímé vazby, tj. i neplacením pojistného povinnou osobou, tak fungování systému ohrožuje, a proto je takové jednání ze zákona také sankcionováno. Zákon o státním občanství České republiky v této souvislosti má zakotvenu jednu z podmínek, kterou musí osoba žádající o české státní občanství splnit, a to řádně a včas hradit pojistné v zákonem vymezeném období, (za poslední 3 roky předcházející podání žádosti), za které je podmínka posuzována. V případě žadatele se ministr vnitra domnívá, že byl jednoznačně zjištěn skutkový stav věci, jak bylo shora popsáno, proto ani žadatelova námitka případné nezákonnosti, a nepřezkoumatelnosti v kontextu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu není důvodná.

V kontextu hora uvedených skutečností nemůže ministr vnitra jednání žadatele považovat za toliko formální pochybení, od kterého by bylo možné odhlédnout a podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky tak mít za splněnou.

Co do možnosti prominutí nesplnění uvedené podmínky podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra předesílá, že na prominutí nesplnění podmínky není, srovnatelně s dikcí dotčeného ustanovení, právní nárok. Při zvážení možnosti prominutí nesplnění této podmínky pak ministr vnitra nemohl nepřihlídnout k tomu, že i když žadatel poslední dlužné pojistné vyrovnal a odstranil tak škodlivý následek, učinil tak v době po podání žádosti, a dlužné částky na pojistném byly opakované a v nezanedbatelné výši, jak bylo shora uvedeno. Žadatel si musel být vědom toho, že nemůže podmínku splnit a odůvodnit její prominutí.

Pokud se týká podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, ministr vnitra potvrzuje závěr prvoinstančního správního orgánu v tom, že žadatel neprokázal transparentnost svých příjmů v rozhodném období, tj. posledních 3 let předcházejících podání žádosti, tj. za rok 2011 a 2012, ačkoli k tomu byl Ministerstvem vnitra v usnesení o přerušení řízení vyzván. Ministr vnitra konstatuje, že v rámci řízení o žádosti žadatel sice předložil čestné prohlášení svého strýce, který v něm deklaroval, že v dotčeném období svého synovce finančně podporoval, ale toto výslovné sdělení nedoložil žádným relevantním dokladem, z něhož by vyplynula jak výše finanční podpory, tak způsob jejího předání žadateli. K žadatelově námitce, že by skutečnost o finanční podpoře měl správní orgán akceptovat, neboť neexistuje žádná právní norma, která by takový stav zakazovala či jinak znevýhodňovala, ministr vnitra uvádí, že tuto námitku nemůže rozporovat, nicméně musí vycházet z dikce zákona o státním občanství České republiky, kde prokázání předmětné podmínky je zakotveno a souběžně ztíženo nemožností jejího prominutí. Námitku uvedenou v rozkladu, jež se týká dokladů, které sám žadatel doložit nemůže, a tyto jsou v dispozici jiné osoby, a nelze podle jeho názoru s jejich nedoložením spojovat zamítnutí žádosti či zastavení řízení o ní, ministr vnitra považuje za irelevantní, neboť byl-li žadatel svým strýcem

finančně podporován, jak strýc deklaroval v čestném prohlášení, měl by také svého strýce vyzvat, aby doklady o svém příjmu a výši žadatelovy finanční podpory transparentním způsobem doložil. Ministr vnitra ze spisu nezjistil, že by takovou iniciativu žadatel ke svému strýci vyvinul. Ministr vnitra musel konstatovat, že žadatel tuto podmínku neprokázal a prominutí nesplnění této podmínky zákon o státním občanství České republiky neumožňuje, jak již bylo shora uvedeno.

Splnění podmínky stanovené v ustanovení § 14 odst. 8 zákona o státním občanství České republiky žadatel doložil teprve v rámci rozkladového řízení tím, že předložil potvrzení Úřadu práce České republiky, ze dne 29. 8. 2016 o tom, že mu nebyly vyplaceny v období od 1. 1. 2011 do 31. 8. 2016 žádné dávky státní sociální podpory, péčovské péče, OZP a insolvence oprávněné osobě. Nicméně ani tato skutečnost nemohla ovlivnit, aby ministr vnitra rozhodl v intencích návrhu rozkladové komise ministra vnitra, tj. rozklad zamítnout pro nesplnění podmínek shora uvedených.

Závěrem ministr vnitra konstatuje, že v daném případě správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, správním řádem a napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

P o u č e n í: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

